

96/69

৫৪

มาตรา ๖๒๑ นี้ไม่มีกำหนดโดยสัญญา ฤๅจารึกประเพณีว่า
จะพึงจ่ายสินจ้างเมื่อใด ท่านว่าพึงจ่ายเมื่อการได้ทำแล้วเสร็จ อนึ่ง
ถ้าการจ่ายสินจ้างนั้นได้กำหนดกันไว้เป็นระยะเวลา ก็ให้พึงจ่ายเมื่อสุ
รยะเวลาเช่นนั้นทุกคราวไป

มาตรา ๖๒๒ ถ้าระยะเวลาที่ได้คัดลงว่าจ้างกันนั้นสุดสิ้นลงแล้ว
 ลูกจ้างยังคงทำงานอยู่ต่อไปอีก และนายจ้างรู้อยู่เช่นนั้นก็ไม่หักทิ้งไร
 ทำนให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าคู่สัญญา เป็นอันได้ทำสัญญาจ้างกันใหม่แล้ว
 โดยความอย่างเดียวกันกับสัญญาเดิม แต่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอาจ
 จะเลิกสัญญาเสียได้ด้วยการบอกกล่าวตามความในมาตราต่อไปนี้

มาตรา ๒๒๓ ถ้าคู่สัญญาไม่ได้กำหนดลงไว้ในสัญญาว่าจะจ้างกัน
นานเท่าใด ท่านว่าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งจะเลิกสัญญาด้วยการบอกกล่าว
ล่วงหน้า ในเมื่อถึงฤกษ์ก่อนจะถึงกำหนดจ่ายสินจ้างคราวใดคราวหนึ่ง เพื่อ
ให้เป็นผลเลิกสัญญากัน เมื่อถึงกำหนดจ่ายสินจ้างคราวใดก็ไปจ้างผู้อื่น
ทำได้ แต่ไม่จึงกล่าวด้วยว่า คราวใด คราวใด

อนึ่งในเมื่อบอกกล่าวดังว่านี้ นายจ้างจะจ่ายสินจ้างแก่ลูกจ้าง:เสียให้ครบจำนวนที่จะต้องจ่ายจนถึงเวลาเลิกสัญญาตามกำหนดที่บอกกล่าวนั้นทีเดียว แล้วปล่อยลูกจ้างจากภาระเสียในทันทีที่ก่อระทำได้

କ